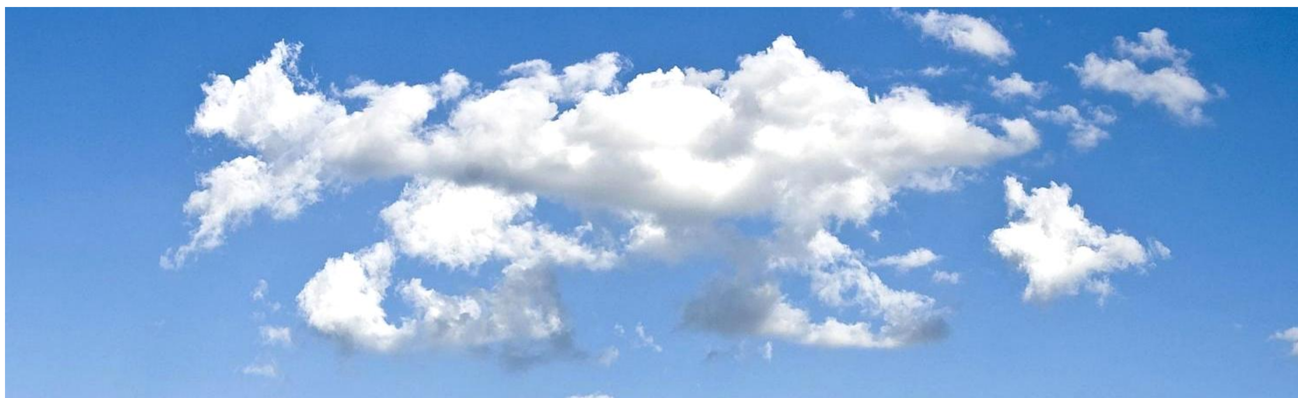

Хмары - пыл з Божых ног

Гасподзь цярплівы да гневу і вялікі сілай, і зусім не апраўдае бязбожніка:
Госпаду шлях у віхуры і буры,
а хмары — пыл ад яго ног. Наум 1:3

Пяцікніжжа

Я кладу вясёлку Маю ў воблаку, і яна будзе знакам запавету паміж Мной і зямлёй. І будзе, калі Я навяду воблака на зямлю, дык у воблаку будзе відаць вясёлка. І будзе вясёлка ў воблаку, і Я пагляджу на яе, каб успомніць вечны запавет паміж Богам і кожнай жывой істотай у кожнай плоці, якая ёсць на зямлі. Быццё 9:13-14,16

І ішоў Гасподзь перад імі ўдзень у слупе воблачным, каб весці іх дарогу, а ўначы ў слупе вогненным, каб свяціць ім, каб ісці ўдзень і ўначы. Ён не адбіраў ад народа слупа воблачнага ўдзень і слупа агню ўначы. Зыход 13:21-22

І рушыў анёл Божы, які ішоў перад табарам Ізраільскім, і пайшоў за імі; і слуп хмарны адышоў ад іхняга аблічча і стаў за імі. І стала яно паміж табарам Егіпцян і табарам Ізраіля; і было ім хмарай і цемрай, а ім свяціла ўначы, так што адны не падыходзілі да іншых усю ноч. І сталася, што ў ранішнюю варту зірнуў Гасподзь на табар егіпецкі з слупа агню і воблака і прывёў у замяшанне табар егіпецкі, Зыход 14:19-20,24

І сталася, калі Аарон казаў усёй грамадзе сыноў Ізраілевых, што яны паглядзелі ў бок пустыні, і вось, слава Гасподняя з’явілася ў воблаку. Зыход 16:10

І сказаў Гасподзь Майсею: «Вось, Я прыйду да цябе ў густым воблаку, каб пачуў народ, калі Я буду гаварыць з табою, і паверыў табе назаўсёды». І пераказаў Майсей словы народу Госпаду. І сталася на трэці дзень раніцай, што былі грымоты і маланкі, і густая хмара на гары, і вельмі гучны гук трубы, так што ўвесь народ, які быў у лагеры, задрыжаў. Зыход 19:9 , 16

І Майсей узышоў на гару, і воблака пакрыла гару. І слава Гасподняя засялілася на гары Сінай, і воблака пакрывала яе шэсць дзён; а на сёмы дзень Ён паклікаў Майсея з сярэдзіны воблака. І ўвайшоў Майсей у сярэдзіну воблака і ўзышоў на гару; і быў Майсей на гары сорак дзён і сорак начэй. Зыход 24:15-16,18

І сталася, калі Майсей уваходзіў у скінію, сышоў слуп хмарны і стаў ля ўваходу ў скінію, і Гасподзь гаварыў з Майсеем. І ўвесь народ убачыў воблачны слуп, які стаяў ля ўваходу ў скінію; і ўвесь народ устаў і пакланіўся, кожны ля ўваходу ў свой намёт. Зыход 33:9-10

І сышоў Гасподзь у воблаку, і стаў там з ім, і абвясціў імя Госпада. Зыход 34:5

Тады воблака ахінула скінію сходу, і слава Гасподняя напоўніла скінію. І не мог Майсей увайсьці ў скінію сходу, бо воблака засланяла яе, і слава Гасподняя напаўняла скінію. І калі воблака падымалася з-над скініі, тады сыны Ізраілевыя выпраўляліся ў дарогу ва ўсіх сваіх падарожжах. А калі воблака не падымалася, то і яны не рушылі ў дарогу, пакуль яно не падымалася. Бо воблака Гасподняе было над скініяй удзень, а агонь быў на ёй уначы, на вачах усяго дому Ізраілевага, падчас усіх іх вандровак. Зыход 40: 34-38

І сказаў Гасподзь Майсею: скажы Аарону, брату твайму, каб ён не ўваходзіў ва ўсе часы ў святое месца за заслону перад векам, якое на каўчэгу, каб ён не памёр, бо Я з'яўлюся ў воблаку над векам. І пакладзе ён кадзіла на агонь перад Госпадам, каб воблака кадзіла пакрыла века, якое на сведчанні, каб ён не памёр. Левіт 16:2 , 13

І ў той дзень, калі была пастаўлена скінія, воблака пакрыла скінію, гэта значыць скінію сведчання; і ўвечары над скініяй было як быццам агонь, які працягваўся да раніцы. Так было заўсёды: удзень яго пакрывала хмара, а ўначы — падабенства агню. І калі воблака падымалася ад скініі, тады сыны Ізраілевыя рушылі ў дарогу; і на месцы, дзе спынялася воблака, там сыны Ізраілевыя ставілі намёты. Па загаду Госпада выправіліся сыны Ізраілевыя і па загаду Госпада разбівалі табар; увесь час, пакуль воблака заставалася над скініяй, яны адпачывалі ў намётах сваіх. І калі воблака доўга затрымлівалася над скініяй, тады сыны Ізраілевыя выконвалі ўказанні Госпада і не выпраўляліся ў дарогу. І калі воблака заставалася над скініяй некалькі дзён, паводле загаду Госпада яны заставаліся ў намётах сваіх, і паводле загаду Госпада яны выпраўляліся ў дарогу. І калі воблака заставалася ад вечара да раніцы, і падымалася раніцай, тады яны выпраўляліся ў дарогу; ці то падымалася воблака ўдзень, ці то ўначы, яны выпраўляліся ў дарогу. А калі воблака заставалася над скініяй два дні, ці то месяц, ці то год, то сыны Ізраілевыя заставаліся ў намётах сваіх і не выпраўляліся ў дарогу; а калі яно падымалася, тады яны выпраўляліся ў дарогу. Лічбы 9:15-22

І сталася, што на дваццаты дзень другога месяца, на другі год, хмара паднялася з скініі сведчання. І выправіліся сыны Ізраілевыя з пустыні Сінай, і хмара спынілася ў пустыні Паран. І хмара Гасподняя была над імі ўдзень, калі яны выходзілі з табара. Лічбы 10:11-12,34

І сышоў Гасподзь у воблаку і гаварыў з ім, і ўзяў ад Духа, які быў на ім, і даў яго сямідзесяці старэйшынам. І сталася, што, калі спачыў на іх Дух, яны прарочылі і не пераставалі. Лічбы 11:25

І сышоў Гасподзь у слупе воблачным, і стаў ля ўваходу ў скінію, і паклікаў Аарона і Марыям, і яны абодва выйшлі. І адышло воблака ад скініі, і вось, Марыям стала пракажонай, белай, як снег. І Аарон паглядзеў на Марыям, і вось, яна была пракажоная. Лічбы 12:5,10

І яны раскажуць пра гэта жыхарам гэтай зямлі, бо яны чулі, што Ты, Госпадзе, сярод гэтага народа, што Ты, Госпадзе, бачышся тварам у твар, і што воблака Тваё стаіць над імі, і што Ты ідзеш перад імі ўдзень у слупе воблачным і ўначы ў слупе агню. Лічбы 14:14

І сталася, калі сабралася супольнасць супраць Майсея і Аарона, што яны паглядзелі да скініі сходу, і вось, воблака пакрыла яе, і з’явілася слава Гасподняя. Лічбы 16:42

Які ішоў перад вамі дарогай, каб знайсці вам месца для разбівання намётаў, уначы ў агні, каб паказваць вам дарогу, якой вам ісці, а ўдзень у воблаку. Другі закон 1:33

І вы падышлі і сталі пад гарой; а гара гарэла агнём да сярэдзіны неба, і была цемра, хмары і густы змрок. Другі закон 4:11

Гэтыя словы сказаў Гасподзь усяму вашаму сходу на гары з сярэдзіны агню, воблака і густой імглы гучным голасам і больш не дадаў. І напісаў іх на дзвюх каменных скрыжалях і аддаў іх мне. Другі закон 5:22

І з’явіўся Гасподзь у скініі ў слупе воблачным, і слуп воблачны стаяў над уваходам у скінію. Другі закон 31:15

Гісторыя

Госпадзе, калі Ты выходзіў з Сэіра, калі Ты ішоў з поля Эдомскага, зямля дрыжала, і неба капала, і хмары капалі ваду. Суддзі 5:4

І зрабіў вакол сябе цемру і цёмныя воды, і густыя хмары нябесныя. 2 Царстваў 22:12

І ён будзе як святло ранішняй раніцы, калі ўзыходзіць сонца, нават раніца без воблакаў, як пяшчотная трава, што прарастае з зямлі ад яснага ззяння пасля дажджу. 2 Царстваў 23:4

І сталася, калі святары выйшлі са святыні, што хмара напоўніла дом Гасподні, так што святары не маглі стаяць на служэнні з-за хмары, бо слава Гасподняя напоўніла дом Гасподні. 1 Царстваў 8:10-11

І сталася на сёмы раз, што ён сказаў: вось, невялікая хмара падымаецца з мора, як далонь чалавечая. І сказаў ён: ідзі, скажы Ахаву: запрагай сваю калясніцу і з’язджай, каб дождж не спыніў цябе. Тым часам неба пацямнела ад хмар і ветру, і пайшоў моцны дождж. І сеў Ахаў і паехаў у Ізрэель. 1 Царстваў 18:44-45

І сталася, што трубачы і спевакі, як адзін чалавек, выдавалі адзін голас, каб хваліць і дзякаваць Госпаду; і калі яны ўзнялі голас свой на трубах і цымбалах і іншых музычных інструментах, і славілі Госпада, кажучы: «Бо Ён добры, бо вечная міласэрнасць Ягоная», тады дом, дом Госпада, напоўніўся воблакам, так што святары не маглі стаяць на служэнні з-за воблака, бо слава Госпада напоўніла дом Божы. 2 Летапісаў 5:13-14

І Ты вёў іх удзень слупом воблачным, а ўначы слупом вогненным, каб асвятляць ім дарогу, па якой яны павінны былі ісці. Але Ты, паводле вялікай міласэрнасці Тваёй, не пакінуў іх у пустыні: слуп воблачны не адыходзіў ад іх удзень, каб весці іх па дарозе, і слуп вогненны ўначы, каб асвятляць ім дарогу, па якой яны павінны былі ісці. Неэмія 9:12,19

Паэзія

Хай цемра і цень смяротны ахінуць яго; хай хмара пакрые яго; хай дзённая цемра палохае яго. Ёў 3:5

Як хмара знікае і развеецца, так і той, хто сыходзіць у магілу, больш не выйдзе адтуль. Ёў 7:9

Хоць бы веліч ягоная ўзнялася да нябёсаў, і галава ягоная дасягнула аблокаў, — ён усё роўна загіне назаўжды, як гной ягоны; тыя, хто бачыў яго, скажуць: «Дзе ён?» Ёў 20: 6-7

А ты кажаш: «Як Бог ведае? Ці можа Ён судзіць праз цёмную хмару? Густыя хмары — гэта покрыва для Яго, і Ён не бачыць; і Ён ходзіць па нябесных кругах». Ёў 22:13-14

Ён звязвае воды ў хмарах Сваіх, і хмара не раздзіраецца пад імі. Ён абароніць аблічча трона Свайго і распасцірае над ім воблака Сваё. Ёў 26:8-9

Жахі абярнуліся на мяне; яны пераследуюць маю душу, як вецер; і дабрабыт мой знікае, як хмара. Ёў 30:15

Паглядзі на неба і пагляздзі, і паглядзі на хмары, якія вышэйшыя за цябе. Ёў 35:5

Якія хмары шчодра краплюць і выліваюць на чалавека. І ці можа хто зразумець распаўсюджванне хмар і шум жытла Ягонага? Хмарамі Ён засланяе святло і загадвае яму не ззяць воблаку, што ідзе паміж імі. Ёў 36:28-29,32

І, паліваючы, Ён стамляе густую хмару, рассейвае светлую хмару Сваю. Ці ведаеш ты, калі Бог распарадзіў іх і зрабіў так, што ззяла святло хмары Сваёй? Ці ведаеш ты раўнавагу хмар, цуды Таго, Хто мае дасканалыя веды? І цяпер людзі не бачаць яркага святла, якое ў хмарах: але вецер праходзіць і ачышчае іх. Ёў 37:11,15-26,21

Калі Я зрабіў воблака вопраткай ягонай, і густую цемру — пялёнкай для яго, ці можаш ты ўзняць голас свой да хмар, каб цябе пакрыла мноства вод? Хто можа мудрасцю палічыць хмары, і хто можа запоўніць бурдюкі нябесныя? Ёў 38:9,34,37

Ён зрабіў цемру сваім патаемным месцам; цёмныя воды і хмары нябесныя вакол Яго — цёмныя воды і густыя хмары нябесныя; перад ззяннем, якое было перад Ім, прайшлі хмары Ягоныя, град і вуголле агню. Псальм 18:11-12

Міласэрнасць Твая, Госпадзе, на нябёсах, і вернасць Твая дасягае аблокаў. Псальма 36:5

Бо вялікая міласэрнасць Твая да нябёсаў, і праўда Твая да хмар. Псальм 57:10

Аддайце сілу Богу: веліч Ягоная над Ізраілем, і сіла Ягоная — у аблоках. Псальм 68:34

Хмары лілі ваду, нябёсы давалі гук, стрэлы Твае ляцелі. Псальма 77:17

Удзень Ён вёў іх воблакам, а ўсю ноч — агнём; хоць Ён загадаў воблакам з вышыні і адчыніў вароты нябёсаў, Псальмы 78:14,23

Хмары і цемра вакол Яго; праўда і суд — апора Ягонага трона. Псальм 97:2

Ён гаварыў з імі ў слупе воблачным; яны захоўвалі Ягоныя сведчанні і пастановы, якія Ён ім даў. Псальм 99:7

Хто кладзе бэлькі сваіх пакояў у ваду; хто робіць хмары сваёй калясніцай; хто ходзіць на крылах ветру. Псальмы 104:3

Ён распасцёр хмару для пакрыцця і агонь, каб свяціць уначы. Псальма 105:39

Бо міласэрнасць Твая вышэйшая за нябёсы, і праўда Твая дасягае аблокаў. Псальма 108:4

Хто пакрывае неба хмарамі, рыхтуе дождж для зямлі, робіць, каб трава расла на горах. Псальм 147:8

Ягонымі ведамі раскрываюцца глыбіні, і хмары высыпаюць расу. Прыказкі 3:20

Калі Ён умацоўваў хмары ўгары, калі ўмацоўваў крыніцы бездані: Выслоўі 8:28

У святле аблічча цара — жыццё, і ласка ягоная — як хмара позняга дажджу. Прыказкі 16:15

Той, хто хваліцца фальшывым дарам, падобны да хмар і ветру без дажджу. Прыказкі 25:14

Калі хмары напаўняюцца дажджом, яны выліваюць яго на зямлю; а калі дрэва ўпадзе на поўдзень ці на поўнач, дык на месцы, куды ўпадзе дрэва, яно там і застанецца. Хто сачыць за ветрам, той не сее, а хто глядзіць на хмары, той не жаце». Эклезіяст 11: 3-4

Пакуль сонца, святло, месяц ці зоркі не зацьмяюцца, і хмары не вяртаюцца пасля дажджу: Эклезіяст 12:2

Прарокі

І створыць Гасподзь над кожным жытлом гары Сіён і над яе зборамі воблака і дым удзень, а ззянне палаючага агню ўначы, бо над усёй славай будзе абарона. Ісая 4:5

І Я спустошу яго: яго не будуць ні абрэзваць, ні капаць, але ён вырасце цернем і цярнём; і загадаю хмарам не дажджаць на яго. Ісая 5:6

Я ўзнясуся на вышыні хмар; буду падобны да Усявышняга. Ісая 14:14

Бо так сказаў мне Гасподзь: «Я адпачну і буду глядзець у сваім жытле, як ясная спёка на зеляніну і як воблака расы ў спёку жніва». Ісая 18:4

Цяжар пра Егіпет. Вось, Гасподзь едзе на хуткім воблаку і прыйдзе ў Егіпет, і ідалы Егіпецкія захістаюцца ад Яго прысутнасці, і сэрца Егіпта растане сярод яго. Ісая 19:1

Ты знішчыш шум чужынцаў, як спёку ў сухім месцы, спёку ценем хмары; галіны гняздуючых будуць паніжаны. Ісая 25:5

Я сцёр, як густую хмару, твае злачынствы і, як хмару, твае грахі; вярніся да Мяне, бо Я адкупіў цябе. Ісая 44:22

Хто гэта, што ляцяць, як воблака, і як галубы, да вокнаў сваіх? Ісая 60:8

Вось, ён падымаецца, як хмары, і калясніцы ягоныя — як віхура; коні ягоныя хутчэйшыя за арлоў. Гора нам, бо мы спустошаныя. Ерамія 4:13

Як Гасподзь у гневе Сваім ахінуў дачку Сіёна воблакам і скінуў з нябёсаў на зямлю прыгажосць Ізраіля, і не ўспомніў пра падножжа Сваё ў дзень гневу Свайго! Плач 2:1

Ты ахінуў сябе хмарай, каб малітва наша не прайшла да Цябе. Плач 3:44

І я зірнуў, і вось, віхура ішла з поўначы, вялікая хмара і агонь, што згортваўся, і ззянне было вакол яе, а з сярэдзіны яе як бы колер бурштыну, з сярэдзіны агню. Як выгляд вясёлкі, што з'яўляецца ў воблаку ў дзень дажджу, такі быў выгляд ззяння вакол. Гэта быў выгляд падабенства славы Гасподняй. І калі я ўбачыў гэта, я ўпаў на твар свой і пачуў голас таго, хто гаварыў. Езэкііль 1:4 , 28

І стаялі перад імі семдзесят мужоў са старэйшын дому Ізраілевага, і сярод іх стаяў Яазанія, сын Шафана, і ў кожнага ў руцэ кадзіла, і ўздымалася густая хмара ладану. Езэкііль 8:11

Херувімы стаялі з правага боку дома, калі ўвайшоў чалавек; і воблака напоўніла ўнутраны двор. І ўзнялася слава Гасподняя з херувіма і стала над парогам дома; і дом напоўніўся воблакам, і двор напоўніўся ззяннем славы Гасподняй. Езэкііль 10: 3-4

Бо блізкі дзень, блізкі дзень Гасподні, дзень пахмурны; гэта будзе час язычнікаў. І ў Тэ-Хафнэхэсе пацямнее дзень, калі Я зламаю там ярмо Егіпта, і спыніцца ў ім пыха сілы ягонай; яго ж пакрые хмара, і дочкі ягоныя пойдуць у палон. Езэкііль 30:3 , 18

І калі Я пагашу цябе, Я закрыю неба і зацьмю зоркі на ім; сонца закрыю хмарай, і месяц не дасць свайго святла. Езэкііль 32:7

Як пастух шукае статак свой у дзень, калі ён сярод раскіданых авечак сваіх, так і Я знайду авечак Маіх і выратую іх з усіх месцаў, куды яны раскіданыя ў пахмурны і цёмны дзень. Езэкііль 34:12

Ты ўзнясёшся і прыйдзеш, як бура, і будзеш, як хмара, каб пакрыць зямлю, ты і ўсе твае полчышчы, і многія народы з табою. І ты пойдзеш супраць народа Майго Ізраіля, як хмара, каб пакрыць зямлю; гэта будзе ў апошнія дні, і Я прывяду цябе супраць зямлі Маёй, каб народы пазналі Мяне, калі Я асвятлюся ў табе, Гог, перад вачыма іхнімі. Езэкііль 38:9 , 16

Бачыў я ў начных відзеннях, і вось, з аблокамі нябеснымі ішоў падобны да Сына Чалавечага, і прыйшоў да Спрадвечнага днямі, і прывялі Яго перад Яго. Даніїла 7:13

Што мне зрабіць табе, Эфраіме? Што мне зрабіць табе, Юда? Бо дабрыня твая — як ранішняя хмара, і як раса, якая знікае. Асія 6:4

Таму яны будуць як ранішняя хмара, і як раса, што знікае, як мякіна, што віхура зносіць з гумна, і як дым з коміна. Асія 13:3

Дзень цемры і змроку, дзень хмар і густога змроку, як ранішняе святло распаўсюджваецца па гарах; народ вялікі і моцны; такога не было ніколі, і не будзе пасля яго, нават у гады многіх пакаленняў. Ёіль 2:2

Гасподзь доўгацярплівы і вялікі сілай, і зусім не апраўдвае бязбожніка: шлях Госпаду ў віхуры і ў буры, і хмары — пыл ад ног Ягоных. Наум 1:3

Той дзень — дзень гневу, дзень смутку і гора, дзень спусташэння і спусташэння, дзень цемры і змроку, дзень хмар і густога змроку, Сафонія 1:15

Прасіце ў Госпада дажджу ў час позняга дажджу, і створыць Гасподзь светлыя хмары і дасць ім дождж кожнай траве ў полі. Захарыя 10:1

Евангеллі

Калі Ён яшчэ гаварыў, вось, светлая хмара ахінула іх; і вось, голас з хмары, які казаў: Гэта Сын Мой Умілаваны, у Якім Маё ўпадабанне; Яго слухайце. Матфея 17:5

І тады з’явіцца на небе знак Сына Чалавечага; і тады заплачуць усе плямёны зямныя і ўбачаць Сына Чалавечага, які ідзе на аблоках нябесных з сілай і вялікаю славай. Матфея 24:30

Ісус кажа яму: ты сказаў; аднак кажу вам: адгэтуль убачыце Сына Чалавечага, які сядзіць праваруч сілы і ідзе на аблоках нябесных. Матфея 26:64

І з’явілася хмара, якая ахінула іх; і з хмары пачуўся голас, які казаў: Гэта Сын Мой умілаваны: Яго слухайце. Марка 9:7

І тады ўбачаць Сына Чалавечага, які ідзе на аблоках з вялікай сілай і славаю. Марка 13:26

І сказаў Ісус: Я; і вы ўбачыце Сына Чалавечага, які сядзіць праваруч сілы і ідзе на аблоках нябесных. Марка 14:62

Калі ён гэта казаў, з’явілася хмара і ахінула іх; і яны спалохаліся, калі ўвайшлі ў хмару. І з воблака пачуўся голас, які казаў: Гэта Сын Мой умілаваны: Яго слухайце. Лк 9: 34-35

І сказаў Ён таксама народу: « Калі вы бачыце хмару, што падымаецца з захаду, адразу кажаце: «Будзе дождж», і так і бывае. Лукі 12:54

І тады ўбачаць Сына Чалавечага, які ідзе на воблаку з сілай і вялікаю славай. Лукі 21:27

І калі Ён сказаў гэта, перад імі Ён узняўся на неба, і воблака забрала Яго з вачэй іхніх. Дзеі 1:9

Пасланні

Акрамя таго, браты, я не хачу, каб вы не ведалі, што ўсе нашыя бацькі былі пад воблакам і ўсе прайшлі праз мора; І ўсе былі ахрышчаны ў Майсея ў воблаку і ў моры; 1- е Карынфянаў 10: 1-2

Потым мы, жывыя і астатнія, разам з імі ўзнясемся на аблокі на сустрэчу з Госпадам на паветры, і так заўсёды будзем з Госпадам. 1 Фесаланікійцаў 4:17

Дык вось, маючы вакол сябе такую вялікую хмару сведкаў, скінем з сябе ўсялякі цяжар і грэх, які лёгка нас апаноўвае, і з цярплівасцю будзем бегчы ў гонцы, якая нам належыць, Габрэяў 12:1

Гэта — бязводныя крыніцы, хмары, якія нясе бура; ім назаўжды захоўваецца імгла цемры. 2 Пятра 2:17

Гэта плямы на вашых святах міласэрнасці, калі яны святкуюць з вамі, харчуючыся без страху: хмары яны бязводныя, якія носяцца вятрамі; дрэвы, плод якіх вяне, бясплодныя, двойчы мёртвыя, вырваныя з коранем; Юды 1:12

Адкрыццё

Вось, Ён ідзе з аблокамі, і ўбачыць Яго кожнае вока, і тыя, хто працяў Яго; і ўсе плямёны зямныя будуць галасіць перад Ім. Так, амін. Адкрыццё 1:7

І ўбачыў я іншага магутнага анёла, які сыходзіў з неба, апранутага ў воблака; вясёлка была над галавой ягонай, і твар ягоны — як сонца, і ногі ягоныя — як слупы вогненныя. Адкрыццё 10:1

І пачулі яны з неба гучны голас, які казаў ім: «Узыдзіце сюды». І яны ўзышлі на неба на воблаку, і ворагі іх бачылі іх. Адкрыццё 11:12

І я зірнуў, і вось, белая хмара, а на хмары сядзеў падобны да Сына Чалавечага, маючы на галаве Сваёй залаты вянок і ў руцэ Сваёй востры серп. І іншы анёл выйшаў з храма, крычачы гучным голасам да таго, хто сядзеў на воблаку: «Пашлі серп твой і жні, бо настаў час жніва, бо паспела ўраджай зямлі». І той, хто сядзеў на воблаку, кінуў серп свой на зямлю; і зямля была пажата». Адкрыццё 14: 14-16

Апокрыфы

Пасля гэтага перада мной прайшла вадзяная хмара і паслала моцны дождж з навальніцай; і калі навальніца сціхла, кроплі заставаліся нерухомымі. 2-я Ездры 4:49

Але лягчэй таму, хто ў небяспецы, дайсці да гэтага, чым знікнуць, як воблака, з гэтага свету і не ўбачыць таго, што адбудзецца ў апошнія дні. І ён адказаў мне і сказаў: 2-е Ездры 13:20

Вось хмары з усходу і з поўначы на поўдзень, і яны вельмі жахлівыя на выгляд, поўныя гневу і буры. І моцныя вятры падымуцца з усходу і адкрыюць іх; і хмара, якую Ён падняў у гневе, і зорка, узрушаная, каб выклікаць страх, на ўсходнім і заходнім ветру, будуць знішчаны. Вялікія і магутныя хмары будуць раздзімацца, поўныя гневу, і зорка, каб напалохаць усю зямлю і тых, хто жыве на ёй; і яны выльюць на кожнае высокае і выдатнае месца жахлівую зорку, 2 Ездры 15:34 , 39-40.

І імя нашае будзе забыта з часам, і ніхто не будзе памятаць нашых спраў, і жыццё нашае пройдзе, як след хмары, і развеецца, як туман, які развеецца прамянямі сонца і ахоплены яго спёкай. Мудрасць Саламона 2:4

Тады разляцяцца маланкі, што кідаюцца ў вочы, і з хмар, як з добра нацягнутага лука, паляцяць да мэты. Мудрасць Саламона 5:21

Вось, напрыклад, хмара, што ахінула лагер; і дзе раней стаяла вада, з'явілася суша; і з Чырвонага мора — шлях без перашкод; і з бурнай плыні — зялёнае поле: Мудрасць Саламона 19:7

Калі багаты чалавек гаворыць, кожны чалавек маўчыць, і, глядзіце, што ён кажа, яны ўздымаюць гэта да хмар; а калі бедны чалавек гаворыць, яны кажуць: «Хто гэта?» І калі ён спатыкнецца, яны дапамогуць яму зваліць. Эклезіяст 13:23

Я выйшаў з вуснаў Усявышняга і пакрыў зямлю, як воблака. Я жыў на вышынях, і трон мой — у слупе воблачным. Эклезіяст 24:3-4

Хто служыць Госпаду, той будзе прыняты з ласкай, і малітва ягоная дасягне хмар. Малітва пакорнага пранізвае хмары, і пакуль яна не наблізіцца, ён не суцешыцца і не адыдзе, пакуль Усявышні не ўбачыць, каб судзіць справядліва і здзейсніць суд. Міласэрнасць своечасовая ў час смутку, як хмары дажджу ў час засухі. Эклезіяст 35:16-17,20

Праз яго адчыняюцца скарбы, і хмары ляцяць, як птушкі. Вялікай сілай Сваёй Ён умацоўвае хмары, і град дробна разбіваецца. Эклезіяст 43:14-15

Ён даў яму пачуць голас Свой, і ўвёў яго ў цёмную хмару, і даў яму запаведзі перад аблічам Ягоным, нават закон жыцця і ведаў, каб навучыць Якава Сваім запаветам і Ізраіля Сваім законам. Эклезіяст 45:5

Ён быў як ранішняя зорка сярод воблака і як поўны месяц, як сонца, што асвятляе храм Усявышняга, і як вясёлка, што асвятляе яркія аблокі, і як прыгожая аліўка, што прыносіць плады, і як кіпарыс, што расце да хмар. Эклезіяст 50:6-7,10

Хто ўзнёсся на неба, узяў яе і зняў з аблокаў? Барух 3:29

І калі Бог загадвае хмарам ісці па ўсёй зямлі, яны робяць так, як ім загадана. Ліст Ераміі 1:62

Благаслаўляйце Госпада, маланкі і хмары, слаўце і ўслаўляйце Яго навекі. Малітва Азарыя 1:51

Калі гэта было зроблена, і надышоў час, калі заззяла сонца, якое раней было схавана ў воблаку, разгарэўся вялікі агонь, так што ўсе здзіўляліся. 2 Макавеяў 1:22

Тады Гасподзь пакажа ім гэта, і з’явіцца слава Гасподняя і воблака, як гэта было паказана пры Майсеі, і як тады, калі Саламон хацеў, каб гэтае месца было ганарова асвечана. 2 Макавеяў 2:8

Энох

Паглядзіце на лета і зіму, як уся зямля напоўнена вадою, і хмары, раса і дождж ляжаць на ёй. Энох 2:3

І паўстала шмат бязбожнасці, і яны блудадзеялі, і былі зведзеныя з шляху, і сталі разбэшчанымі ва ўсіх сваіх шляхах. Сем'яза вучыў чарам і высяканню каранёў, Армарос — разгадванню чараў, Барак'ял вучыў астралогіі, Кокабель — сузор'ям, Эзекіель — веданню аблокаў, Аракіель — знакам зямлі, Шамсіель — знакам сонца, а Сарыэль — руху месяца. І калі людзі гінулі, яны крычалі, і крык іх узыходзіў да неба... Энох 8:2

І відзеж быў паказаны мне наступным чынам: вось, у відзежы хмары запрашалі мяне, і туман клікаў мяне, і рух зорак і маланкі імчаліся і падганялі мяне, і вятры ў відзежы прымушалі мяне ляцець і падымаць мяне ўгору, і паносілі мяне на неба. Энох 14:8

Я бачыў вятры на зямлі, што нясуць хмары; я бачыў сцежкі анёлаў. Я бачыў на краі зямлі нябесную цвердзь угары. Энох 18:5

Імчачыся, як багаты паток вады, што цячэ на паўночны захад, яна выклікала хмары і расу, якія падымаліся з усіх бакоў. Энох 28:3

І там мае вочы ўбачылі таямніцы маланкі і грому, і таямніцы вятроў, як яны падзяляюцца, каб дзьмуць над зямлёй, і таямніцы аблокаў і расы, і там я ўбачыў, адкуль яны зыходзяць у тым месцы і адкуль яны насычаюць пыльную зямлю. І там я ўбачыў замкнёныя камеры, з якіх падзяляюцца вятры, камеру граду і вятроў, камеру туману і аблокаў, і воблака іх лунае над зямлёй ад пачатку свету. Энох 41:3-4

І дух расы жыве на краях неба і звязаны з пакоямі дажджу, і ходзіць ён зімой і летам; і хмары ягоныя і хмары туману звязаныя, і адно дае другое. Энох 60:20

А з сярэдняй дзверы ў прамым кірунку прыходзяць здароўе, дождж, раса і дабрабыт; а праз трэцюю дзверы на захадзе прыходзяць хмары і іней, снег і дождж, раса і саранча. Энох 76:11

А чацвёртая частка, якая называецца поўначчу, падзелена на тры часткі: першая з іх прызначана для пражывання людзей; а другая ўтрымлівае моры вады, і бездані, і лясы, і рэкі, і цемру, і хмары; а трэцяя частка ўтрымлівае сад праведнасці. Энох 77:3

О, каб мае вочы былі хмарай вады, каб я мог плакаць па табе і выліваць слёзы мае, як хмару вады, каб я мог супакоіцца ад гора сэрца майго! Энох 95:1

І Ён пакліча ўсялякую хмару і туман, і расу і дождж, каб сведчыць супраць цябе; бо ўсё гэта будзе стрыманым з-за цябе, каб не сысці на цябе, і яны будуць памятаць пра грахі твае. Энох 100:11

І ўбачыў я там нешта падобнае да нябачнай хмары, бо з-за яе глыбіні я не мог глядзець уверх, і ўбачыў ярка палаючае полымя агню і нешта падобнае да бліскучых гор, што кружыліся і хісталіся туды-сюды. Энох 108:4

Яшэр

І сказаў яму Абрагам: «Вазьмі сына твайго, адзінага твайго, якога ты любіш, Ісаака, і ідзі ў зямлю Морыя, і прынясі яго там на цэласпаленне на адной з гор, якая будзе паказана табе, бо там ты ўбачыш воблака і славу Госпаднюю». І з'явіўся яму слуп агню, які дасягаў ад зямлі да неба, і воблака славы на гары, і слава Госпадняя была бачная ў воблаку. І сказаў Абрагам

Ісааку: «Сыне мой, ці бачыш ты на гэтай гары, якую мы бачым здалёк, тое ж самае, што я бачу на ёй?» І адказаў Ісаак і сказаў бацьку свайму: «Я бачу, і вось слуп агню і воблака, і слава Гасподняя бачная на воблаку». Праведны 23:2, 42-44

І слава Госпада спачыла на гары Сінай, і паклікаў Ён Майсея, і прыйшоў Майсей сярод воблака і ўзышоў на гару. Праведны 82:8

А на дваццаты дзень месяца воблака знікла з скініі сведчання. У той час сыны Ізраілевыя выправіліся з пустыні Сінай і прайшлі тры дні, і воблака спынілася над пустыняй Паран; там запаліўся гнеў Госпада на Ізраіля, бо яны прагнулі Госпада, прасіўшы ў Яго ежы, каб паесці. Праведны 83:25-26

І з’явіўся Гасподзь у скініі ў слупе воблачным, і слуп воблачны стаў ля ўваходу ў скінію. Праведны 87:2

Юбілеі

І ўзышоў Майсей на гару Божую, і слава Гасподняя засяяліла гару Сінай, і воблака ахінула яе шэсць дзён. І паклікаў Ён Майсея на сёмы дзень з сярэдзіны воблака, і выгляд славы Гасподняй быў як палымяны агонь на вяршыні гары. Юбілеі 1:2-3

Бо ў першы дзень Ён стварыў неба, якое ўгары, і зямлю, і ваду, і ўсіх духаў, якія служаць перад Ім: анёлаў прысутнасці, і анёлаў асвячэння, і анёлаў духа агню, і анёлаў духа вятроў, і анёлаў духа хмар, і цемры, і снегу, і граду, і інею, і анёлаў галасоў, і грому, і маланкі, і анёлаў духаў холаду і спёкі, і зімы, і вясны, і восені, і лета, і ўсіх духаў Сваіх стварэнняў, якія на нябёсах і на зямлі. Ён стварыў бездані і цемру, вечар і ноч, і святло, світанак і дзень, якія Ён падрыхтаваў паводле веды сэрца Свайго. Юбілеі 2:2

Ён паставіў Сваю вясёлку ў воблаку як знак вечнага запавету, што больш не будзе патопу на зямлі і не знішчыць яе ва ўсе дні зямлі. Юбілеі 6:16

І наляцела хмара крумкачоў, каб з'есці насенне, і Абрам пабег ім насустрач, перш чым яны селі на зямлю, каб з'есці насенне, і закрычаў ім, перш чым яны селі на зямлю, каб з'есці насенне, кажучы: «Не сыходзьце, вяртайцеся на месца, адкуль вы прыйшлі». І яны вярнуліся назад. І Ён зрабіў так, што крумкачы крумкачоў вярталіся ў той дзень семдзесят разоў, і з усіх крумкачоў па ўсёй зямлі, дзе быў Абрам, не сеў там ні адзін. Юбілеі 11:18-19

Згубленыя кнігі Бібліі

«Але калі я ішоў, — сказаў Іосіф, — я зірнуў у неба і ўбачыў, як хмары здзіўленыя, і птушкі нябесныя спыніліся на паўдарозе». Прадвесце 13:2

Тады светлая хмара ахінула пячору, і павітуха сказала: «Сёння праслаўлена душа мая, бо мае вочы ўбачылі нечаканыя рэчы, і збаўленне прыйшло Ізраілю». Але раптам хмара стала вялікім святлом у пячоры, так што вочы іх не маглі яго вытрымаць. Прадвесце 14:10-11

Тут мы былі дагэтуль і не пакаштавалі смерці, але цяпер, узброеныя боскімі знакамі і цудамі, збіраемся вярнуцца пры прышэсці Антыхрыста, каб уступіць з ім у бітву і быць забітымі ім у

Іерусаліме, а праз тры з паловай дні зноў жывымі ўзняцца на воблакі. Евангелле ад Нікадзіма 20:4

Тады людзі падпалілі вогнішча; хоць полымя было вельмі вялікае, яно не закранула яе, бо Бог злітаваўся над ёй і выклікаў вялікі вывяржэнне з зямлі знізу і хмару зверху, каб выліць вялікую колькасць дажджу і граду; Дзеі Паўла і Тэклы 5:15

Але рыбы (марынкі), убачыўшы маланку і агонь, загінулі і паплылі мёртвыя на паверхні вады, і воблака агню акружыла Тэклу, так што як звяры не маглі падысці да яе, так і людзі не маглі бачыць яе галізны. Дзеі Паўла і Тэклы 9:9

Адтуль яна пайшла ў Селеўкію і многіх асветніла ў пазнанні Хрыста. Светлая хмара суправаджала яе ў падарожжы. Прыбыўшы ў Селеўкію, яна пайшла ў месца за горадам, прыкладна за стадыю, баючыся жыхароў, бо яны былі ідалапаклоннікамі. І была яна прыведзена (хмарам) на гару, якая называлася Каламон, або Родэон. Там яна прабыла шмат гадоў і зведала шмат цяжкіх спакус д'ябла, якія яна пераносіла належным чынам, дзякуючы дапамозе, якую мела ад Хрыста. Дзеі Паўла і Тэклы 10:11-14

Мы былі недасканалыя ў сваім разуменні; пакланяліся камяням і дрэву, золату, срэбру і медзі, справам рук чалавечых; і ўсё наша жыццё было не што іншае, як смерць. Таму, акружаныя цемрай і маючы такі туман перад вачыма, мы ўзнялі вочы і па Яго волі адкінулі хмару, якая нас акружала. Бо Ён злітаваўся над намі і, узрушаны намі ў сэрцы Сваім, выратаваў нас, убачыўшы ў нас шмат правін і пагібелі; і бачачы, што ў нас няма ніякай надзеі на выратаванне, акрамя як праз Яго. 2 Клімента да Карынфянаў 1:7-9

І мужчынскае з жаночым — ні мужчынскае, ні жаночае; — Ён мае на ўвазе вось што: ён называе наш гнеў мужчынскім, а нашу пажадлівасць — жаночай. Дык вось, калі чалавек даходзіць да такога стану, што не падпарадкоўваецца ні аднаму, ні другому з гэтых пачуццяў (абодва з якіх, праз распаўсюджанасць звычаю і дрэннае выхаванне, зацямняюць і азмрочваюць розум), але, развеяўшы туман, які ўзнікае ад іх, і поўны сораму, праз пакаянне злучыць і душу, і дух сваю ў паслухмянасці розуму; тады, як кажа Павел, няма ў нас ні мужчынскага, ні жаночага полу. 2 Клімента да Карынфянаў 5:4-6

Дык вось, як ён будзе падобны да таго, кім быў на зямлі, так і габрэям было загадана ўзяць двух роўных і прыгожых казлоў, каб, калі ўбачаць нашага Збаўцу, які ідзе на аблоках нябесных, яны здзівіліся падабенству казлоў. Пасланне Варнавы 6:12

Забытыя кнігі Эдэма

Але калі хітры сатана ўбачыў іх, што яны ідуць у сад, ён сабраў сваё войска і з'явіўся на воблаку, маючы намер падмануць іх. 1 Кніга Адама і Евы 28:1

І сказаў мне Бог: «Калі ў цябе няма сілы ісці, Я пашлю хмару, каб яна несла цябе і высадзіла цябе ля ўваходу ў іх пячору; потым хмара вернецца і пакіне цябе там. А калі яны пойдуць з табою, Я пашлю хмару, каб яна несла цябе і іх». Тады Ён загадаў хмары, і яна падняла мяне і прывяла мяне да цябе; а потым вярнулася. 1-я кніга Адама і Евы 60:23-25

І сталася, калі Энох расказаў сваім сынам, што анёлы ўзялі яго на крылы і ўзнялі яго на першае неба і паставілі яго на аблоках. І там я зірнуў, і зноў я зірнуў вышэй, і ўбачыў эфір, і

яны паставілі мяне на першае неба і паказалі мне вельмі вялікае мора, большае за зямное мора. Таямніцы Эноха 3:1

І тут я зірнуў уніз і ўбачыў скарбы снегу, і анёлаў, якія ахоўваюць свае страшныя сховішчы, і хмары, з якіх яны выходзяць і ў якія яны сыходзяць. Таямніцы Эноха 5:1

І адзін з анёльскага чыну, адвярнуўшыся ад чыну, які быў яму падпарадкаваны, задумаў немагчымую думку паставіць свой трон вышэй за хмары над зямлёй, каб стаць роўным па рангу са маёй сілай. Таямніцы Эноха 29:3

(Пятніца) На шосты дзень Я загадаў сваёй мудрасці стварыць чалавека з сямі частак: па-першае, плоць яго з зямлі; па-другое, кроў яго з расы; па-трэцяе, вочы яго з сонца; па-чацвёртае, косці яго з каменя; па-пятае, розум яго з хуткасці анёлаў і з воблака; па-шэсць, жылы яго і валасы яго з травы зямной; па-сямое, душу яго з майго дыхання і з ветру. Таямніцы Эноха 30:10

Ты чуеш словы маіх вуснаў, як я чуў словы Госпада, як вялікі гром, што бесперапынна кідаецца ў хмары. Таямніцы Эноха 39:7

І я вымераў круг сонца, і вымераў яго прамяні, палічыў гадзіны, я запісаў таксама ўсё, што ідзе па зямлі, я запісаў рэчы, якія сілкуюцца, і ўсё насенне, пасеянае і нясеянае, якое зямля ўраджае, і ўсе расліны, і кожную траву, і кожную кветку, і іх салодкія пахі, і іх назвы, і месца жыхарства аблокаў, і іх склад, і іх крылы, і як яны нясуць дождж і кроплі дажджу. І я даследаваў усё, і запісаў дарогу грому і маланкі, і яны паказалі мне ключы і іх ахоўнікаў, іх узыход, шлях, якім яны ідуць; гэта выпускаецца ў меру (мякка) ланцугом, каб цяжкім ланцугом і сілай ён не скінуў раз'юшаныя хмары і не знішчыў усё на зямлі. Я запісаў скарбніцы снегу і сховішчы холаду і марознага паветра, і я назіраў за іх ключоўнікам сезона, ён напаўняе імі хмары і не вычэрпвае скарбніцы. Таямніцы Эноха 40:5-7

Мае ганіцелі прыйдуць і не ўбачаць мяне; хмара цемры ўпадзе на вочы ім, і густы змрок азмрочыць іх. Оды Саламона 5:4-5

Расу Госпада Ён асыпаў мяне цішынёй, а воблака міру Ён узняў над галавой маёй, якое ахоўвала мяне няспынна, і яно было мне выратаваннем: усё захісталася і яны жахаліся. Песні Саламона 35:1-3

Бо паводле велічы Усявышняга Ён так стварыў мяне; і абнавіў мяне як абноўленую Сваю сілу; і памазаў мяне паводле Сваёй дасканаласці; і я стаў адным з Ягоных бліжніх; і вусны мае адкрыліся, як воблака расы, і сэрца маё разлілося, як струмень праведнасці, і доступ мой да Яго быў у міры; і я быў умацаваны Духам Ягонага кіравання. Алілуя. Песні Саламона 36:5-8

Нябёсы будуць радавацца ў дні ягоныя, і зямля будзе радавацца, і хмары будуць радавацца; і веданне Госпада разліецца на зямлю, як вада мора; і анёлы славы прысутнасці Госпада будуць радавацца ў ім. Запавет Левія 5:18-20